

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoncích jako soud pro mládež rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Šustrem v hlavním líčení dne 5. dubna 2019 ve Strakoncích

takto:

Obžalovani

mladistvý [REDACTED] narozený [REDACTED] ve [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] [REDACTED], student 4. ročníku TRIVIS – Střední škola veřejnoprávní Vodňany, s.r.o., občan ČR, a

mladistvý [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] nyní na adrese [REDACTED] student 3. ročníku Střední zdravotnické školy a Vyšší odborné školy zdravotnické České Budějovice, občan ČR,

jsou vinni, že

dne 30. 4. 2018 ve 21:55 hodin, v obci Bavorov, ulici Na Drahách, okres Strakonice, při dopravní nehodě osobního automobilu tovární značky Škoda Octavia [REDACTED] registrační značky [REDACTED] které havarovalo mimo komunikaci, převrátilo se na střechu vozidla do koryta řeky Blanice v prostoru nad jezem, přestože byli přítomni na místě nehody, neposkytli potřebnou pomoc účastníkovi nehody, mladistvému [REDACTED] narozenému [REDACTED] když z místa nehody utekli, kdy neprojevili ani snahu přivolat potřebnou pomoc, přičemž mladistvý [REDACTED] následně dne 2. 5. 2018 v Nemocnici v Českých Budějovicích zemřel a příčinou smrti bylo utopení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

tedy

oba obžalovaní mladiství osobě, která byla v nebezpečí smrti, neposkytli potřebnou pomoc, ač tak mohli učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného,

čímž spáchali

provinění neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný mladistvý [REDACTED]

podle § 150 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. a) a § 26 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a § 62 odst. 1, § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestnímu opatření **obecně prospěšných prací** ve výměře **100 (sto) hodin** a

obžalovaný mladistvý [REDACTED]

podle § 150 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 24 odst. 1 písm. a) a § 26 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a § 62 odst. 1, § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestnímu opatření **obecně prospěšných prací** ve výměře **100 (sto) hodin**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození

[REDACTED] narozený [REDACTED] bytem [REDACTED]
 [REDACTED] narozená [REDACTED] bytem [REDACTED]
 [REDACTED] narozená [REDACTED] bytem [REDACTED]
 [REDACTED] narozený [REDACTED] bytem [REDACTED] a
 [REDACTED] narozený [REDACTED] bytem [REDACTED] a
 [REDACTED] narozená [REDACTED] bytem [REDACTED]

odkazují s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný mladistvý [REDACTED] vypověděl, že dne 30. 4. 2018 k němu přijel [REDACTED] do [REDACTED] chvíli byli u obžalovaného doma a pak jeli do Bavorova. Vypili dvě nebo tři panáky ochucené vodky, následně jeli do Bavorova vlakem a na náměstí koupili láhev vodky a šli k holkám [REDACTED] kde se konala akce. Tam pili vodku a piva. Poté se všichni kluci sebrali a šli na náměstí, kde si také dali pivo a napadlo je, že pojedou autem k řece na cigaretu. Auto řídil [REDACTED] [REDACTED] byl částečně podnapilý a bylo to na něm poznat podle toho, jak se choval a i podle toho, že mu vypadla kšiltovka z automobilu. Vzadu seděli ve čtyřech a on seděl u okénka, vystrkoval hlavu ven a kšiltovka mu spadla z hlavy. Když přijeli k řece, obžalovaný, [REDACTED] a [REDACTED] z auta vystoupili a [REDACTED] a [REDACTED] se vraceli pro čepici. U řeky stáli 5-10 minut, a když se automobil vracel nejel moc rychle, ale na konci, blízko řeky, tak mírně zrychlil, spadl do řeky a otočil se na kapotu. Po chvíli z automobilu vyplaval [REDACTED] a ponořil se zpátky do vody. Pod jezem se objevily dvě osoby a ať jim jdou pomoci. Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

si sundal věci, podal je a vběhnul do vody a mezitím dvě osoby, které stály pod jezem, volaly o pomoc. Obžalovaný se zeptali že jim ještě nebylo 18 let, že pili alkohol a co mají dělat a on jim řekl, ať jdou pryč. Obžalovaný asi neměl strach z nějakého problému kvůli tomu, že pil alkohol, spíš byl asi v šoku z toho, co se stalo. Automobil spadl do řeky nad jezem a z vody mu koukala akorát kola. byl v automobilu pod vodou a myslí, že mu tam hrozilo nebezpečí, že se utopí a zemře, ale na místě ho to nenapadlo, byl v šoku, tu chvíli si nevybavuje. To, že by potřeboval pomoc, ho napadlo, ale ve chvíli, kdy šel pryč, tak ta pomoc byla poskytována a on se necítil na to, aby vlezl do vody ve svém stavu. Ví, že nyní by se zachoval asi jinak. a byla voda po prsa, takže by tam také určitě stačil a umí plavat. Do vody však nevlezl proto, že byl v šoku a byl opilý a měl za to, že pomoc je poskytována, byla zavolána složka záchranného systému a ve vodě jsou dvě osoby, které pomáhají s vyprošťováním. Když se rozhodli, že z místa odejdou, tak běželi a běželi to oznámit ostatním na barák, kde se konala jejich akce. Cestou potkali pouze nějaký vůz a žádné osoby jdoucí proti nim nepotkali. Nebylo evidentní, zda ti dva kluci, co byli ve vodě, situaci zvládnou, ale myslel si, že to zvládnou a o pomoc nežádali. Měl u sebe mobilní telefon. Pomoc byla přivolána těmi dalšími dvěma osobami. K dotazu soudce, obžalovaný uvádí, že sanitka nebo hasiči na místo dorazí za 10-15 minut, ale nenadechnout se vydrží tak tři minuty. Ve škole mu to jde dobře, má vyznamenání a plánuje studovat právnickou fakultu v Praze.

2. Obžalovaný mladistvý uvedl, že na oslavu přijel mezi posledními a a Přijeli asi 2,5 hodiny před tím, než se stala ta událost. Na oslavě začal pít a dal si dva míchané drinky vodky s džusem a nějaké pivo a možná i víno. Po nějaké době se vydali na náměstí, kde si dal jedno pivo a poté jeli k jezu. Řídil a po cestě vystkoval hlavu z okna a upadla mu čepice. U řeky obžalovaného a vysadil na břehu a s se vracel zpátky pro čepici. řídil. U jezu čekali asi pět minut a viděl, jak se automobil přibližuje a přišlo mu, že to byla větší rychlost, jestli jeli na dvojku, 30-40 km/h, těsně je minuli a auto dopadlo kapotou ke dnu. hned vylezl, něco zakřičel, že pomůže vylézt a šel hned zpátky. Hned na to obžalovaný viděl nějaké dvě osoby, které stály kousek od jezu a volají na ně, ať jdou do vody. se začal svlékat a podával obžalovanému věci do rukou a začal lézt do vody a obžalovaný dále slyšel, jak ti lidé volají nějakou pomoc. Zeptali se co mají dělat, že nejsou plnoletí a že jsou pod vlivem alkoholu a on řekl, kdo není plnoletý, ať jde na barák, říct to ostatním. Položil věci a s obžalovaným běželi směrem k baráku. byl v autě pod vodou, ale když obžalovaný viděl, že vyplaval bez problémů, tak věřil, že i by měl vyplavat. V tu chvíli byl obžalovaný v šoku, nebyl schopen do té vody vlézt, byl opilý a myslel si, že v té vodě by stejně nedokázal pomoc. Nebyl příliš opilý, ale opilý byl a nevěřil si na to, aby vlezl do vody. Vody bylo maximálně po prsa a plavat umí. Neví, proč se ptali na to, že když nejsou plnoletí a pili alkohol, co mají dělat. Mobilní telefon u sebe měl, ale záchranná služba nebo pomoc již byla přivolána a ve vodě byli lidé, kteří pomáhali. Z místa utekli za 5 až 10 minut, maximálně do 15 minut mohla přijet záchranka a potkávali jí, když byli na cestě pryč. Nedýchat pod vodou vydrží tak 3 minuty. Obžalovaný studuje střední zdravotnickou školu v Českých Budějovicích 3. ročník, v polovině měl trojky, občas čtyřku a co plánuje po střední škole, neví. Před dvěma lety hrál aktivně fotbal.

3. Svědek uvedl, že 30. 4. 2018 byl jako hasičská hlídka společně s panem na koupališti. Děti a vedoucí již odešli na lampionový průvod a oni dva tam čekali, až dohoří oheň. Nejprve slyšeli, jak přijel automobil k jezu, nějaké osoby vystoupily a automobil odjel pryč a asi po 5-8 minutách se automobil vrátil zpátky. Přijel rychle, byla slyšet tupá rána a automobil se ztratil, světla zhasla. Neviděli nic, protože k události byli zády a navíc je tam složené dřevo a není Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

na místo vidět. Nějako dobu se nic nedělo a viděli nějakou osobu, že tam stojí u břehu, tak se říkali, že se asi nic nestalo, ale po chvílce si řekli, že se tam raději půjdou podívat, a když byli tak na půlce cesty, tak na ně volali: „Hasiči: pojd'te nám pomoci, je tam auto v řece“. Svlékli se, vlezli do vody a snažili se vytáhnout kluka z auta. Na místě byl [REDACTED] který stál na hrázi, jeden kluk na vodě, kterého nezná a z doslechu ví, že to byl [REDACTED] a pak důchodce, na kterého křičeli, aby zavolal záchranku a on řekl, že už jí volal. Při příchodu viděli z místa odcházet dvě osoby, ale neví, kdo to byl. Osoba, která byla ve vodě, jim říkala, že se toho kluka pokoušeli vytáhnout oknem, ale že jim to nejde. Pan [REDACTED] který byl ve vodě dřív než svědek, tak to také zkoušel a nešlo to a v ten moment někdo řekl, že musí auto otočit na bok, tak to zkoušeli s [REDACTED] a panem [REDACTED] ale nešlo jim to a potom jim pomohl [REDACTED] automobil rozhoupali, povedlo se ho otočit na bok a opřel se o hráz řeky. Když se automobil snažili převrátit ve třech, tak jim to nešlo, ale s [REDACTED] to již šlo. Poškozeného vytáhli z automobilu a na břehu ho začali resuscitovat, protože nedýchal.

4. Svědek [REDACTED] vypověděl, že dne 30. 4. pomáhali na akci pro děti a když děti odešly s lampiony, tak zajišťovali ohniště a čekali, až dohoří. Najednou přijelo auto, vystoupilo pár lidí, byl slyšet hlahol kolem automobilu a ten odjel zpátky. Za chvíli přijel podruhé, padla rána a ticho. Řekl si, že se nabourali a po chvíli tam byl zase šrumelec a tak se šli podívat, co se stalo. Někdo běžel po silnici pryč. Když přišli zhruba na polovinu cesty, tak na ně volali, zda by nešli pomoci, že je ve vodě automobil. Na místě byli starší lidé, že už volali záchranku a tak se rychle svlékl a šel do vody. Automobil ležel spodkem vzhůru a dveře nešly otevřít. Přes okno nasahal [REDACTED] ale nedostal ho ven. Napadlo ho, zda by automobil nešlo přetočit, zavolali na ostatní, ti naskákali do vody a automobil přetočili. Poté vlezl rozbitým oknem dovnitř, našel [REDACTED] a společně s [REDACTED] ho dostali z automobilu ven. Na břehu mu začali dávat první pomoc, poté přijela záchranná služba a přiletěl vrtulník. Protože byli zmrzlí, tak jeli domů a při vyndávání automobilu z vody již nebyli.
5. Svědek [REDACTED] narozený [REDACTED] vypověděl, že byli u [REDACTED] na akci doma, byla to akce s alkoholem a něco vypil. Pak jeli automobilem dolů k řece, které řídil [REDACTED] celkem jich jelo šest. [REDACTED] stáhl okénko a ulétla mu čepice z auta, a když dojeli k řece, tak že se s [REDACTED] pro tu čepici vrátí a že bude řídit [REDACTED] Říkal jim, že ne, ať řídí [REDACTED] že to je jeho auto. Řekli, že jo, že si dojedou pro čepici, a když jeli zpátky, tak automobil najednou zalétl do vody. Ví, že řídil [REDACTED] ale kdo řídil zpět k řece, neví. [REDACTED] když byl napitý, tak byl takový divoký. Ze začátku mu připadal v klidu, ale když byli u [REDACTED] tak vymýšlel hlouposti, vypil tam ještě nějaké pivo a ještě nějaký alkohol. Bylo na něm vidět, že je opilý a když jeli dolů, tak se motal a vymýšlel hlouposti, a když byli u [REDACTED] tak chtěl hledat auto rodičů, že si půjčí jejich klíče a že pojedou jejich novým autem a bylo štěstí, že je nenašel. Také říkal, že bude chtít půjčit auto od [REDACTED] ale svědek mu řekl, že když pojedou v autě on, že mu ho nikdy nepůjčí a že nepojede. Byl naštvaný, sedl si dozadu a pak se celou cestu vykláněl z auta a ulétla mu čepice. Když automobil spadl do vody, tak se svědek nejvíc bál, že to nepřežijí. [REDACTED] se objevil asi za 10 vteřin, říkal, že automobil neřídil a [REDACTED] nevyplaval. [REDACTED] stál asi 5 až 6 metrů vedle a telefonoval s přítelkyní, pak se otočil, zahodil telefon a šel hned do vody. Nepamatuje si, zda před vstupem do vody podával svoje věci obžalovanému [REDACTED] Obžalovaní říkali, že se bojí, že neví, co mají dělat, jestli mají jít pryč a svědek jim to schválil, ať běží, v tom šoku také nevěděl a lituje, že to byla možná jeho chyba, že jim to schválil. Všichni si řekli, že mají průser a obžalovaní řekli, že jim není 18 let, že pili a že se bojí. Později si všiml starších lidí a také viděl dobrovolné hasiče, tak za nimi běžel, ať jim pomůžou, že jim spadl automobil do vody, ti přiběhli, šli hned do vody a protože jim [REDACTED] nešel vytáhnout, tak řekli, ať jde za nimi do vody, ať jim pomůže auto otočit. Šel za nimi, automobil obrátili a hasiči mu řekli, ať jde na břeh a podali mu [REDACTED] a vytáhli ho na břeh.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

6. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že dne 30. 4. 2018 byli u nich, slavili májku a pak se stalo, že kluci byli u řeky a pak přiběhli, že se něco stalo. Tak tam běželi, ale nic neviděli, protože je na místo nepustili. Ten večer u nich doma před tím byli [REDACTED], [REDACTED] sestra svědkyně [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Nebyla u toho, že by [REDACTED] chtěl řídit nějaký automobil, ale prý řekl, že chtěl klíčky od jejich automobilu. Když přiběhli obžalovaní, byli vyděšení, byli mimo a rozrušení.
7. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že byli u nich doma a slavili májku. Byli všichni v náladě, ale ne, že by byl někdo úplně opilý. [REDACTED] byl opilý, ale ne přehnaně, pouze to na něm bylo znát. Hledal klíče od auta a ptal se jí, jestli se nechce projet tátovo automobilem. Řekla mu, že ne. Zkoušel klíče hledat, ale nic nenašel. Kluci odjeli pryč, a když přiběhli zpět obžalovaní, byli úplně mimo a řekli jim, co se stalo.
8. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že u [REDACTED] slavili čarodějnice, pil se tam alkohol, ale nepamatuje si, zda [REDACTED] působil opile. V průběhu večera kluci někam odešli, ale neví kam, a když obžalovaní přiběhli zpět, bylo to vše chaotické a tak běžela s ostatními k jezu, kde se stala ta nehoda. Nikdo z obžalovaných jí nikdy nevyprávěl, jak to tam probíhalo, na policii možná vypovídala, že jí někdo něco říkal, ale již si to nepamatuje.
9. V hlavním líčení byly přečteny úřední záznamy o podaném vysvětlení sepsané s [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].
10. [REDACTED] uvedla, že byla na grilování u [REDACTED] v Bavorově, seděla se na terase a v průběhu večera část kluků odešla na náměstí. Moc nevnímala, kdo, kdy kam odešel a pak najednou přiběhli obžalovaní, byli v šoku, pobíhali po terase a řekli, že kluci sletěli do vody a [REDACTED] nevyplaval. Část lidí běžela dolů a ona čekala u [REDACTED].
11. [REDACTED] uvedl, že dne 3. 5. 2018 shlédl na facebooku fotografii z místa dopravní nehody, kde viděl automobil ležící na levém boku a potopený do poloviny šířky a dle jeho názoru v době pořízení fotografie jeho vnuk žil a osoba, která fotografii pořizovala místo toho, aby se mu snažila pomoci, tak raději vše fotila. Pouze z doslechu ví, že vnuk byl ten den na nějaké oslavě se svými kamarády v Bavorově, kdy se měli rozhodnout, že pojedou z Bavorova na koupaliště, kde se zrovna pálili čarodějnice. Cestou měla vnuce vyběhnout čepice z automobilu, a když se pro ni měli vracet, tak se to mělo stát.
12. [REDACTED] uvedla, že jela ke své kamarádce [REDACTED] na společnou oslavu májku, která se konala na zahradě u domu rodičů [REDACTED]. Pila energetický nápoj a nezajímala se o to, co kdo pil. Po dvacáté druhé hodině na zahradu přiběhli obžalovaní a řekli, že kluci vjeli autem do vody.
13. [REDACTED] uvedl, že přijel do Bavorova a vozidlo zaparkoval před domem rodiny [REDACTED]. Na oslavě se pili alkoholické nápoje a pil je i [REDACTED] a [REDACTED] toho vypil více a viděl ho, jak spí v domě rodiny [REDACTED] a od ostatních se dozvěděl, že toho vypil dost a proto si šel lehnout. Svědek seděl pod pergolou, kam po jeho příjezdu přišel i [REDACTED] byl rozespalý a bylo mu jasné, že je ještě pod vlivem alkoholu. Sedl si k nim a dále popíjel pivo, víno a panáky vodky. Před odchodem do hospody byl [REDACTED] silně v podnapilém stavu a po dvacáté druhé hodině na zahradu přiběhli obžalovaní, byli rozrušení, vedli nesouvislou řeč a sdělili, že automobil spadl do řeky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

14. Svědek [REDACTED] v hlavním líčení uvedl, že k průběhu dopravní nehody nebude vypovídat, neboť je stále ještě trestně stíhaný a bojí se, že by mu svědecká výpověď mohla uškodit. K situaci po nehodě uvádí, že spadli do vody a rázem byla tma a udělal dvě tempa a vyplaval ven z automobilu. Podíval se, zda [REDACTED] vyplaval také a protože nevyplaval, tak se rovnou potopil, aby ho nahmatal a cítil ho, jak kope nohama a tak mu jednu nohu držel a snažil se ho tahat ven z automobilu. Potom k němu přiskočil [REDACTED] a oba dva ho drželi za nohu a společně ho tahali ven, ale nešlo a tak se potopil pro druhou nohu a táhli ho každý za jednu nohu ven, ale nešlo to, byl za něco zachycený. Poté přiběhli dobrovolní hasiči a řekli, že automobil musí převrátit, a když automobil převrátili, tak jeden z hasičů stál u okénka spolujezdce a tahal [REDACTED] ven a druhý držel automobil, aby se nepřetočil zpět a on mezitím vyšel ven a [REDACTED] držel. Vytáhli ho na břeh a začali mu dávat první pomoc. Protože byl hrozně promrzlý, tak musel během chvíle přestat a v poskytování první pomoci pokračoval [REDACTED]. Kde byli obžalovaní, neví, byl ve vodě a nekoukal se, kde jsou. Do vody mu přišel pomoci [REDACTED] pak tam přiběhl i [REDACTED] který byl asi také chvílku ve vodě a ti dva hasiči.
15. Svědek [REDACTED] sdělil, že dne 30. 4. oslavovali pálení čarodějnic, chtěli se projet a tak šli do auta a jeli v Bavorově k řece. Cestou se [REDACTED] vykláněl z okénka a vypadla mu kšiltovka, a když u řeky všichni vystoupili, tak se [REDACTED] a [REDACTED] vraceli pro tu kšiltovku. Když přijeli zpět, tak auto spadlo do řeky. [REDACTED] vyplaval hned, a když viděl, že [REDACTED] nevyplaval, tak zahodil věci a skočil do řeky. [REDACTED] se snažil hledat pomoc a aby někdo zavolal záchranku. Po příchodu dobrovolných hasičů se jim podařilo automobil převrátit, vytáhnout [REDACTED] z automobilu a poskytnout mu první pomoc. V době, když automobil spadl do vody, tak byli na místě i obžalovaní, ale když se snažili [REDACTED] vyndat, tak si nevybavuje, že by tam byli a neví, kdy odešli. Když byl v řece a nedařilo se jim [REDACTED] vytáhnout, tak křičel o pomoc, ale neví, zda tam obžalovaní ještě byli. K dotazu obhájkyne upřesňuje, že mobil a brýle dával obžalovanému [REDACTED] aby mu je pohlídal, neboť věděl, že kluci do té vody v tu chvíli nejdou. [REDACTED] šel do vody ještě před příchodem hasičů.
16. Svědek [REDACTED] vypověděl, že dne 30. 4. byl za řekou, byla tma a slyšel automobil, který řval na plné pecky, padla rána a tak běžel zpět a slyšel volejte záchranku a protože měl u sebe telefon, tak zavolal záchranku a šel k jezu. Nebylo nic vidět, automobil byl v řece a někdo se tam snažil vyprošovat. Svědek pomoci nemohl, neboť byl po těžkém úrazu z února (a je ročník [REDACTED]).
17. Z protokolu o nehodě v silničním provozu včetně fotodokumentace soud zjistil, že dne 30. 4. 2018 kolem 21.55 hodin došlo k dopravní nehodě osobního automobilu Škoda Octavia registrační značky [REDACTED] který skončil v korytu řeky Blanice v prostoru nad jezem. V době ohledání místa dopravní nehody se nachází na levém boku ve vodě a je potopený maximálně ze dvou třetin.
18. Z úmrtního listu soud zjišťuje, že poškozený [REDACTED] narozený [REDACTED] zemřel dne 2. 5. 2018. Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl předložen jako listinný důkaz ze spisu Policie ČR, Územní odbor Strakonice sp. zn. KRPC-62322/TČ-2018-020771 vyplývá, že příčinou smrti poškozeného [REDACTED] bylo utopení.
19. K osobě obžalovaného mladistvého [REDACTED] soud ze zprávy Městského úřadu Vodňany zjistil, že nebyl projednáván pro přestupek, podle opisu z evidence rejstříku trestů nebyl dosud soudně trestán, nemá žádný záznam v opisu z evidence přestupků a TRIVIS, Střední škola veřejnoprávní Vodňany sdělila, že je studentem 4. ročníku, oboru bezpečnostně právní činnost, neměl nikdy neomluvené hodiny, pravidelně se účastní výuky a v každém ročníku byl jeho studijním průměr do 1,5.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

20. Rovněž obžalovaný mladistvý [REDAKCE] nebyl podle zprávy Městského úřadu Vodňany a opisu z evidence přestupků projednáván pro přestupek, nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů a Střední zdravotnická škola České Budějovice sdělila, že je žákem 3. ročníku, oboru zdravotnické lyceum. Jedná se o žáka s průměrnými studijními výsledky a bezproblémovým chováním. Ke studiu dochází pravidelně a zameškanou výuku má řádně omluvenou. Pravidelně se zapojuje do školních aktivit, jako jsou sportovní soutěže nebo třídní projekty.

21. Soud na základě shora uvedených důkazů, které pečlivě hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl bez důvodných pochybností k závěru, že obžalovaní mladiství [REDAKCE] a [REDAKCE] dne 30. 4. 2018 neposkytli potřebnou pomoc svému kamarádu [REDAKCE] který byl zaklíněný pod vodou v převráceném osobním automobilu, ač tak mohli učinit bez jakéhokoliv odůvodnitelného nebezpečí. Na základě výpovědi obžalovaných mladistvých, jednotlivých svědků a protokolu o dopravní nehodě je zřejmé, že oba obžalovaní mladiství byli přítomni na břehu řeky v okamžiku, kdy do vody sjel osobní automobil Škoda Octavia se svědkem [REDAKCE] a poškozeným [REDAKCE]. Oba obžalovaní viděli, že se automobil převrátil na střechu, prostor pro posádku byl pod vodou a poté, co vyplaval [REDAKCE] rovněž věděli, že [REDAKCE] zůstal v automobilu. Namísto poskytnutí jakékoli pomoci se ptali svého vrstevníka [REDAKCE] co mají dělat, že jim ještě nebylo osmnáct let, že pili alkohol a že se bojí a zda mají jít pryč. [REDAKCE] jim odchod z místa v podstatě schválil. Schválení odchodu obžalovaným mladistvých svědkem [REDAKCE] je však zcela bezvýznamné pro posouzení trestní odpovědnosti obou obžalovaných mladistvých a nemůže je žádným způsobem vyvinut. Obžalovaným by poskytnutím pomoci nehrozilo žádné nebezpečí. Oba jsou plavci a vody v řece bylo maximálně do výšky prsou. Není jisté, zda by pomoc obžalovaných na místě dopravní nehody vedla k záchraně života poškozeného [REDAKCE] kterého se nepodařilo vyprostit [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří byli ve vodě, a k vyproštění poškozeného došlo až poté, co se na místo dostavili dobrovolní hasiči [REDAKCE] a [REDAKCE] a napadlo je přetočit automobil na bok. Zpočátku to nešlo a automobil přetočili až poté, když jim ve vodě pomohl i svědek [REDAKCE]. Je tedy zřejmé, že k záchraně poškozeného bylo potřeba každé ruky a obžalovaní namísto poskytnutí pomoci z místa odešli. Vyvinut obžalované mladistvé nemůže ani okolnost, že na místo již byla zavolána záchranná služba, protože i jim bylo jasné, že do doby příjezdu záchranné služby nemůže poškozený zůstat pod vodou naživu, a bohužel naživu nezůstal a utonul. Pokud obžalovaní mladiství tvrdí, že se necítili na to, aby šli do vody, která, zde musí soud znovu konstatovat, nebyla nikterak hluboká, a dne 30. 4. nemohla být ani pro krátkodobý pobyt životu nebezpečně studená, mohli se na místě pokusit přivolat pomoc dalších osob, svítit mobilem, případně vyčkat, zda by nebylo potřeba jejich pomoci na břehu. Obžalovaní se však o žádné poskytnutí pomoci ani nepokusili a svým úmyslným odchodem z místa naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění neposkytnutí pomoci podle § 150 odst. 1 trestního zákoníku a jsou ohroženi trestním opatřením odnětí svobody až na 1 rok.

22. Při stanovení druhu a výměry trestního opatření soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného provinění, k osobním poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy. Obžalovaní nebyli dosud soudně trestáni ani postiženi pro přestupek a jsou řádnými studenty. Je zřejmé, že svého jednání litují a snad by se, pokud by se znovu dostali do obdobné situace, nyní již rozhodli jinak. Za nejpodstatnější soud považuje projednání věci před soudem a vyslovení viny. Ohledně trestního opatření je soud názoru, že postačí uložení toliko alternativního trestního opatření obecně prospěšných prací, které obžalovaným uložil ve výměře 100 hodin.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

23.K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojili pozůstalí po zemřelém [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že nemajetková újma, která byla poškozeným způsobena, vychází z úmrtí [REDAKCE] a při hlavním líčení nebyla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných mladistvých a úmrtím poškozeného, tedy není prokázáno, že by k úmrtí poškozeného nedošlo, pokud by obžalovaní poskytli potřebnou pomoc, odkázal soud poškozené s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Strakonice 5. dubna 2019

Mgr. Roman Šustr v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud pro mládež projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23.9.2019 odvolání mladistvých obžalovaných [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] a [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] pro provinění neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 trestního zákoníku, proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonících jako soudu pro mládež ze dne 5. 4. 2019, č. j. 5Tm 1/2019-221, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obou mladistvých zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících, jako soudu pro mládež (dále jen okresní soud), ze dne 5. 4. 2019, č. j. 5Tm 1/2019-221, byli obžalovaní mladiství [REDAKCE] a [REDAKCE] (dále jen mladiství) uznáni vinnými proviněním neposkytnutí pomoci podle § 150 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž oba byli dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 24 odst. 1 písm. a) a § 26 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže č. 218/2003 Sb. a dále podle § 62 odst. 1, § 63 odst. 1 tr. zákoníku odsouzeni k trestnímu opatření obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. Dle skutkových zjištění okresního soudu se mladiství dopustili provinění neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku tím, *že dne 30. 4. 2018 ve 21:55 hod., v obci Bavorov, ulici Na Drahách, okres Strakonice, při dopravní nehodě osobního automobilu tov. zn. Škoda Octavia [REDAKCE] reg. zn. [REDAKCE] které havarovalo mimo komunikaci, převrátilo se na střechnu vozidla do koryta řeky Blanice v prostoru nad jezem, přestože byli přítomni na místě nehody, neposkytli potřebnou pomoc účastníkovi nehody, mladistvému [REDAKCE] nar. [REDAKCE] když z místa nehody utekli, kdy neprojevili ani snahu přivolat potřebnou pomoc, přičemž mladistvý [REDAKCE] následně dne 2. 5. 2018 v nemocnici v Českých Budějovicích zemřel a příčinou smrti bylo utopení. Citovaným rozsudkem bylo dále dle § 229 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto tak, že poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] byli odkázáni s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.*
2. Z odůvodnění citovaného rozsudku okresního soudu se podává, že mladiství dne 30. 4. 2018 neposkytli potřebnou pomoc svému kamarádu [REDAKCE] který byl zaklíněný pod vodou v převráceném osobním automobilu, ač tak mohli učinit bez jakéhokoliv odůvodnitelného nebezpečí. Okresní soud zjistil, že oba mladiství byli přítomni na břehu řeky Blanice v okamžiku, kdy do vody sjel osobní automobil Škoda Octavia s [REDAKCE] a poškozeným [REDAKCE]. Oba mladiství pozorovali, že se automobil převrátil na střechnu, prostor pro posádku byl pod vodou a poté, co vyplaval [REDAKCE] rovněž viděli, že [REDAKCE] zůstal v automobilu. Okresní soud jim vytknul, že namísto poskytnutí jakékoliv pomoci se naopak ptali vrstevníka [REDAKCE] co mají dělat, a to s odůvodněním, že jim nebylo 18 let a že požili alkohol a že se bojí a zda mají z místa odejít. Byť byl učiněn skutkový závěr, že [REDAKCE] mladistvým obžalovaným odchod z místa v podstatě schválil, je takové schválení zcela bezvýznamné pro posouzení trestní odpovědnosti obou obžalovaných mladistvých a nemůže je žádným způsobem vyvinut z toho, že pomoc neposkytli. Okresní soud argumentuje, že poskytnutím pomoci mladistvým nehrozilo žádné nebezpečí, neboť oba jsou plavci, vody v řece bylo maximálně do výšky prsou. Dále rozvedl, že byť není jisté, zda by pomoc mladistvých na místě dopravní nehody vedla k záchraně života poškozeného [REDAKCE] kterého se nepodařilo vyprostit [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří byli již ve vodě a k vyproštění poškozeného došlo až poté, co se na místo dostavili dobrovolní hasiči, kteří iniciovali přetočení

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zákostelecká.

vozidla v řece na jeho bok. K přetočení automobilu došlo až poté, co jim přišla na pomoc jiná na místě přítomná osoba [REDAKCE]. Z toho okresní soud dovodil, že k záchraně poškozeného bylo potřeba každé ruky a mladiství namísto poskytnutí pomoci z místa bez dalšího odešli. Vyvinít mladistvé obžalované dle názoru okresního soudu nemohla ani ta skutečnost, že na místo již byla zavolána záchranná služba, protože i jim muselo být jasné, že do doby příjezdu záchranné služby nemůže poškozený zůstat pod vodou bez ohrožení života, což se bohužel nakonec stalo a tento utonul. Okresní soud odmítl obhajobu mladistvých v tom směru, že se necítili na to, aby šli do vody s odůvodněním, že v daném místě nebyla výška hladiny řeky nikterak vysoká a vzhledem k roční době nemohl být ani krátkodobý pobyt v řece pro ně životu nebezpečný. Argumentuje dále, že mladiství se mohli na místě pokusit přivolat pomoc dalších osob, případně svítit mobilním telefonem či jenom vyčkat, zda by si situace nevyžádala jejich pomoci v blízké budoucnosti. Mladiství se však o žádné poskytnutí pomoci ani nepokusili a svým úmyslným odchodem z místa naplnili zákonné znaky skutkové podstaty provinění neposkytnutí pomoci podle § 150 odst. 1 tr. zákoníku.

3. Proti citovanému rozsudku podali odvolání oba mladiství obžalovaní, a to prostřednictvím jejich společného obhájce. Odvoláním napadli rozsudek v plném rozsahu, tedy jak ve výroku o vině, tak i ve výroku o trestu. Napadenému rozsudku vytkli, že okresní soud porušil jednotlivé zásady trestního řízení, zejména zásadu presumpce neviny, zásadu oficiality, zásadu vyhledávací, což se odrazilo v jednostrannosti odůvodnění napadeného rozsudku, zejména při zohlednění jednostrannosti právního hodnocení provedených důkazů ze strany soudu. Oba mladiství obžalovaní v odvolání uvedli, že si uvědomují, že celá situace je velmi nešťastnou událostí, která zcela jistě zasáhla do života mnoha dalších lidí. Nepopírají, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku napadeného rozsudku. Domnívají se však, že svým jednáním nenaplnili skutkovou podstatu provinění neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku. Domáhají se v podstatě toho, aby odvolací soud při zvážení všech okolností sám sdělil svůj právní názor na to, zda v takovém případě došlo jednáním obžalovaných k naplnění skutkové podstaty žalovaného jednání. Oba mladiství se v této souvislosti domnívají, že pokud na místě byla zajištěna potřebná pomoc, tedy ve vodě se nacházely dvě osoby, které se snažily poškozeného z daného vozidla vyprostit, a zároveň byla přivolána záchranná služba, nebylo jejich povinností zůstat na místě a vyčkávat událostí následných. Při takovém výkladu by totiž mohla nastat absurdní situace, kdy při jakémkoliv neštěstí by museli zůstat všichni lidé, kteří byli nehodě přítomni či se k ní následně dostali a vyčkávat, zdali nenastane nějaká situace, při které by mohli pomoc poskytnout, a to i za situace, že je mobilizován záchranný systém a první pomoc je poskytována jinými osobami. Oba mladiství se proto domáhají, aby jim byla zodpovězena otázka, v jaký okamžik jsou povinni poskytovat první pomoc, ačkoliv tato je fakticky poskytována. Na druhou stranu však oba mladiství v odvolání prohlásili, že se nezbavují odpovědnosti za své jednání, uvědomují si, že by bylo správné, pokud by v danou chvíli jednali jiným způsobem a proklamovali, že do budoucna se takovému jednání zcela jistě vyvarují. V odůvodnění podaného odvolání dále oba mladiství namítli, že se nalézací soud dostatečně nevěnoval subjektivní stránce provinění, když neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku je úmyslným trestným činem. Nalézací soud v rámci odůvodnění však nikterak blíže nespecifikoval, proč má za to, že úmysl v případě mladistvých byl naplněn a ani nespecifikuje, o jaký druh úmyslu šlo. Nutnost zaobírat se subjektivní stránkou tohoto trestného činu nastává o to důrazněji, kdy pomoc byla zajišťována už jinými osobami a byla přivolána záchranná služba. Jestliže tedy tato situace nastala, nemohli mladiství jednat s úmyslem poškozenému [REDAKCE] pomoc neposkytnout a nemohli se dopustit spáchání provinění neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na shora uvedenou argumentaci mladiství navrhli, aby byl napadený rozsudek okresního soudu zrušen a odvolací soud rozhodl tak, že se oba obžalovaní mladiství zprošťují obžaloby.

4. Krajský soud v Českých Budějovicích, jako soud pro mládež (dále jen krajský soud), předně konstatuje, že odvolání bylo podáno oprávněnými osobami, v zákonem předepsané lhůtě osmi dnů a že splňuje zákonem předepsané obsahové náležitosti.
5. Krajský soud projednal podané odvolání ve veřejném zasedání za přítomnosti obou mladistvých obžalovaných, jejich obhájce, státního zástupce, zmocněnce poškozených i zástupce orgánu sociálně právní ochrany dětí. V jeho průběhu oba obžalovaní přednesli podané odvolání ve shodě s jeho písemným vyhotovením. Navrhli, aby byl rozsudek okresního soudu zrušen a oni byli obžaloby zproštěni. Státní zástupce krajského státního zastupitelství naopak navrhl, aby odvolání mladistvých obžalovaných bylo jako nedůvodné zamítnuto. Vyslovil přesvědčení, že skutková zjištění okresního soudu jsou úplná, není potřeba je doplňovat a zároveň taková zjištění mají oporu i v provedených důkazech. Z provedeného dokazování je zřejmé, že oběma mladistvým obžalovaným muselo být zřejmé, že poškozený je v nebezpečí smrti a pokud neučinili nic k tomu, aby se alespoň pokusili té pomoci dostat, naplnili svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty provinění podle § 150 tr. zákoníku.
6. Krajský soud v průběhu konaného veřejného zasedání doplnil dokazování obligatorně o opisy rejstříku trestů mladistvých obžalovaných, ze kterých bylo zjištěno, že tito doposud nebyli soudně potrestáni. K jejich aktuálním osobním poměrům bylo dotazem zjištěno, že se stále připravují na budoucí povolání studiem, mladistvý [REDAKCE] je studentem prvního ročníku politologie při Univerzitě Karlově v Praze, mladistvý [REDAKCE] je studentem čtvrtého ročníku Střední zdravotnické školy.
7. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
8. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený rozsudek navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.
9. Stran přezkumu všech výroků napadeného rozsudku, a to na podkladě odvolání mladistvých obžalovaných, je předně nutné konstatovat, že krajský soud neshledal v procesním postupu okresního soudu žádných takových pochybení, které by měly samy o sobě za následek jeho zrušení. Okresní soud plně ctil právo mladistvých obžalovaných na obhajobu, dokazování provedl řádným a bezvadným způsobem a proto je možné označit řízení před okresním soudem jako za spravedlivý proces. Dále krajský soud vyslovuje přesvědčení, že před okresním soudem byly provedeny všechny dostupné důkazy, které mohly přispět k řádnému objasnění věci a tedy učinění všech skutkových i právních závěrů. Ostatně odvolatelé nerozporují tu skutečnost, že by byl okresním soudem nedostatečně zjištěn skutkový stav věci. Tito považují zjištěný skutkový stav věci za správný a odpovídající průběhu děje, který pozorovali. Při správných skutkových zjištěních se mladiství, zjednodušeně řečeno, domáhají jiného právního posouzení, které by reflektovalo jejich odvolací námitky, tak, jak byly specifikovány shora.
10. Relevantním hmotně právním ustanovením použitým okresním soudem při hodnocení skutkového stavu věci je skutková podstata trestného činu neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku. V případě mladistvých se jedná o provinění neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku s odkazem na ust. § 6 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o znění některých zákonů (dále jen ZSM).

11. Podle § 150 odst. 1 tr. zákoníku se trestného činu (provinění) neposkytnutí pomoci dopustí ten, kdo osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví nebo jiného vážného onemocnění, neposkytne potřebnou pomoc, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného. Z jazykového výkladu definované skutkové podstaty se podává, že se jedná o omisivní trestný čin, kterého se lze dopustit pouze opomenutím. Pachatel zde má obecnou povinnost konat, tedy poskytnout pomoc a proto podle takového ustanovení odpovídá pouze za neposkytnutí pomoci a nikoli za vzniklou poruchu, která nastala v důsledku neposkytnutí pomoci. Zákonodárce formuloval požadavek na poskytnutí pomoci pouze v těch případech, kdy hrozí bezprostřední nebezpečí smrti nebo osoba, které má být pomoc poskytnuta, jeví známky vážné poruchy zdraví nebo jiného vážného onemocnění. Potřebnou pomocí je třeba především rozumět takovou pomoc, která je zapotřebí k odvrácení anebo snížení nebezpečí smrti ohrožené osoby. Krajský soud již na tomto místě zdůrazňuje, že se nemusí jednat o pomoc, která by spolehlivě vedla k záchraně ohrožené osoby. Dle ustáleného soudního výkladu povaha potřebné pomoci závisí na konkrétním případě, a na možnostech pachatele. Je to zejména taková pomoc, kterou mohou účinně poskytnout ti, kdož jsou na dosah ohrožené osoby. Povinnost poskytnout potřebnou pomoc proto za těchto podmínek postihuje každého. Poskytnutí pomoci jinou z osob na místě přítomných zbavuje ostatní této povinnosti pouze tehdy, pokud nebylo v jejich možnostech poskytnout ještě účinnější či rychlejší pomoc. Naopak povinnost poskytnout potřebnou pomoc nemá ten, kdo by jejím splněním vystavoval sebe nebo jiného v nebezpečí ohrožení života či zdraví. Z hlediska zavinění se vyžaduje úmysl. Pachatel zde úmyslně opomene potřebnou pomoc, ač ji mohl poskytnout bez nebezpečí pro sebe nebo pro jiného.
12. Nyní již k jednotlivým námitkám mladistvých, kteří především namítají, a v podaném odvolání podrobně argumentují, že poškozenému již byla poskytována pomoc. V řece Blanici, kam vozidlo v podstatě spadlo, byly dvě osoby, které se snažily poškozeného vyprostit, současně na místo byla přivolána záchranná služba. Dokazování vskutku přineslo zjištění, že poškozenému, který zůstal uvnitř vozidla obráceného střechou směrem ke dnu řeky, jako první přišel na pomoc [redacted]. Jmenovaný byl ve vozidle s poškozeným v době nehodového děje, podařilo se mu vnitřek vozidla opustit a po zjištění, že se totéž nepodařilo poškozenému, ihned započal s jeho vyprošťováním. Na pomoc mu přispěchal [redacted], přičemž ani při vzájemné snaze se jim nepodařilo poškozeného z potopeného vozidla vyprostit. Krajský soud zdůrazňuje zjištění, že jejich snaze o pomoc jmenovaných poškozenému oba mladiství obžalovaní přihlíželi z břehu řeky Blanice. Svědek [redacted] přitom vypověděl, že když byl v řece a snažil se z vozidla vyprostit poškozeného a nešlo jim to, začal volat o pomoc. Je zjevné, že se tímto jednoduchým způsobem domáhal, aby jim přispěchala na pomoc další osoba či osoby. Z dokazování dále vyplynulo, že ani za přispění dobrovolných hasičů, konkrétně [redacted] a [redacted], kteří se na místo dostavili posléze, se nepodařilo zpočátku poškozeného z vozidla vyprostit. Byli to posléze jmenovaní, kteří iniciovali přetočení vozidla na bok tak, aby následně mohl být poškozený vytáhnout oknem dveří vozidla. Což se následně ukázalo úspěšným, avšak za přispění další osoby, konkrétně [redacted]. Teprve při přetočení vozidla na bok nastala situace, kdy se podařilo poškozeného uvolnit a z vozidla vytáhnout. Krajský soud tuto část zjištěného skutkové děje v podstatě opakuje právě proto, aby vykreslil kritickou situaci na místě. Mladistvým tedy bylo jasné, že poškozenému je pomoc poskytována, tato byla zjevně neúčinná a nedostatečná k tomu, aby se podařilo poškozeného vyprostit z vozidla, stále se nacházel pod hladinou řeky. Marné snaze dvou v podstatě kamarádů, obžalovaní pouze nečinně přihlíželi. Právě v tento okamžik bylo nutné poskytnout poškozenému účinnější pomoc tak, aby byl urychleně vyproštěn z vody. Je přeci notorietou, že jedinec vydrží pod vodou, tedy bez přísunu kyslíku, velmi omezený časový úsek, poté se dostává do přímého ohrožení života. Obžalovaní měli možnost sami vstoupit do řeky Blanice a po vzoru již pomoc poskytnuvších kamarádů tuto také poskytnout v podobě snahy vytáhnout poškozeného z vozidla nebo urychleně vyhledat, např. odděleně, pomoc dalších osob, kteří by pomoc mohli poskytnout. Namísto toho obžalovaní

mladistvý naprosto rezignovali na poskytnutí pomoci, z místa utekli, doběhli za dalšími kamarády a zde je pouze informovali, k jaké nešťastné události došlo.

13. Ustanovení § 150 odst. 1 tr. zákoníku dle názoru krajského soudu nepřímou definuje tu skutečnost, že nelze zůstat nevšímavým k situacím, kdy se osoba nachází v bezprostředním ohrožení života, a je proto nutné podniknout cokoli, co se může v dané chvíli jevit jako účinným k odstranění nebezpečí smrti. Jak správně a přiléhavě podotknul okresní soud, mladistvé obžalované nemůže v dané situaci zprostit povinnosti pomoc poskytnout to, že si „vyžádali svolení“ k opuštění místa od zletilého kamaráda (██████████ – *pozn. soudu*) Z dokazování vyplynulo, že tak učinili z důvodu obav o vlastní postavení, když předtím požívali alkoholické nápoje. Jinak řečeno, oba mladiství měli především obavy o vlastní postavení a případné následky z toho, že konzumovali alkoholické nápoje. Ve světle toho, že na místě jiná osoba bojuje o život, se jeví takové chování a jednání jako neomluvitelné. Krajský soud proto odmítá úvahy o tom, že situaci a postavení mladistvých vyhodnotil okresní soud jednostranně a k jejich tíži. Záchrana lidského života, coby nejvyšší hodnoty, jest přeci primární.
14. Obžalované mladistvé nemůže vyvinut z obecné povinnosti poskytnout pomoc osobě v bezprostředním ohrožení života ani ta skutečnost, že jim bylo známo to, že byla přivolána zdravotnická záchranná služba. Primárním totiž bylo v dané chvíli vyprostit poškozeného z vozidla, tedy dostat ho z vozidla potopeného v řece, kdy teprve poté by mohla být poskytnuta pomoc v oživování základních tělesných funkcí či jiná odborná lékařská péče.
15. Krajský soud dále zkoumal, zda mladiství obžalovaní byli vůbec vzhledem k rozumové vyspělosti schopni vyhodnotit kritičnost situace, ve které se nacházeli. Dle § 5 odst. 1 ZSM mladistvý, který nedosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, není za tento čin trestně odpovědný.
16. Obžalovaní mladiství byli přítomni marné snaze ██████████ a ██████████ o vyproštění poškozeného z potopeného vozidla. Z provedeného dokazování okresního soudu nevyplývalo ničeho, co by mělo značit nedostatečnou rozumovou kapacitu na straně mladistvých. Oba doznávají, že vnímali situaci, ve které se nacházel poškozený, oba vnímali marnou snahu kamarádů o vyproštění poškozeného z vozidla. Krajský soud si je vědom, že poskytnutí pomoci vyžaduje jistou míru osobní odvahy a sebezapření. Mladiství byli v situaci, kdy pozorovali snahu o záchranu a mohli tu situaci tímto způsobem vyhodnotit. Jednání shora vymezených osob, které pomoc fakticky poskytly, mohlo pro ně být srozumitelným impulsem ke konání. Soud připomíná, že v té době byli mladiství ve věku několik měsíců před dosažením zletilosti. Osoby, které pomoc poskytly, ██████████ již byl zletilý, naopak ██████████ byl shodně mladistvý, přesto situaci vyhodnotil jediným možným způsobem a snažil se poškozenému v ohrožení života pomoc poskytnout. V případě mladistvého ██████████ lze připomenout, že on v té době studoval na Střední zdravotnické škole a Vyšší odborné škole zdravotnické v Českých Budějovicích, a již jeho vzdělávání ho předurčuje k tomu, aby pomoc a odbornou péči dokázal poskytnout.
17. Zjištěné skutkové okolnosti a z nich vyplývající právní úvahy nemohou vést k jinému závěru, než že bylo povinností mladistvých obžalovaných v dané situaci a v daném čase pomoc poskytnout. Obžalovaným zcela jistě nehrozilo, že by se takovou pomocí sami vystavili nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví. Okresní soud správně vyhodnotil, že vstup do řeky Blanice by takové nebezpečí pro mladistvé neznamenal, oba byli plavci, hladina řeky v daném čase byla takové výše, že nebylo nutné plavat po celou dobu pobytu ve vodě. Ostatně bezpečnost záchranné akce jiných osob oba mladiství pozorovali z břehu řeky. Krajský soud si s ohledem na vlastní nehodový děj, při kterém vozidlo uvízlo v korytě řeky Blanice, a průběh fakticky poskytované pomoci shora jmenovaných osob, nedovolí spekulovat nad tím, zda by při poskytnutí pomoci mladistvými, celá událost dopadla jiným způsobem. Jak bylo však shora uvedeno, pro naplnění znaků skutkové

podstaty provinění dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku je nerozhodné, zda by poskytnutá pomoc spolehlivě vedla k záchraně ohrožené osoby.

18. Pokud mladiství namítají, že se okresní soud nevypořádal se subjektivní stránkou, která vyžaduje zavinění ve formě úmyslu, lze podotknout, že úmyslně jedná ten pachatel, který opomene poskytnutí potřebné pomoci, ač jí mohl poskytnout bez nebezpečí pro sebe nebo jiné. Popis skutku tak, jak jej učinil okresní soud v napadeném rozsudku, jednoznačně dokládá úmyslné jednání obžalovaných, o tom netřeba polemizovat.
19. Na podkladě shora uvedeného proto soud dospěl k dílčímu závěru, že zjištěné skutkové okolnosti umožňují závěr o trestní odpovědnosti mladistvých obžalovaných.
20. Dále krajský soud přezkoumal výrok o trestu, resp. o uložení trestního opatření. Okresní soud vyložil, že kritéria pro ukládání trestního opatření byly zejména povaha a závažnost spáchaného provinění, neopomněl ani osobní, rodinné, sociální a další poměry mladistvých pachatelů. Správně dovedl absenci přitěžujících okolností na jejich straně, naopak jako polehčující okolnosti hodnotil bezúhonnost a projevenou lítost. Okresní soud akcentoval výchovné působení na mladistvé pachatele již tím, že věc byla projednána před soudem, což odpovídá smyslu zákona o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy. Pokud za této situace byla mladistvým pachatelům ukládána trestní opatření obecně prospěšných prací, jeví se takové opatření jako přiléhavé, výměra 100 hodin ukládaného trestního opatření obecně prospěšných prací odpovídá povaze a závažnosti protiprávního jednání.
21. Jelikož krajský soud pochybení neshledal ani ve výroku o náhradě škody, který přezkoumal, neboť má podklad ve výroku o vině, který byl mladistvým výslovně odvoláním napaden, postupoval dle § 256 tr. řádu a odvolání zamítl jako nedůvodná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem

(§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 23. 9. 2019

Mgr. Michal Kubánek, v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících jako soud pro mládež rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Šustrem v hlavním líčení dne 15. října 2020 ve Strakonících

takto:

Obžalovaní

mladistvý [redacted] narozený [redacted] ve [redacted], trvale bytem a na adrese pro doručování [redacted] student Univerzity Karlovy, obor politologie, občan ČR, a

mladistvý [redacted] narozený [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted] [redacted] na adrese pro doručování [redacted] student Právnické fakulty v Plzni, obor veřejné správa, občan ČR,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťují

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících č. j. ZT 269/2018-25 ze dne 31. ledna 2019, kterou jim bylo kladeno za vinu, že

dne 30. 4. 2018 ve 21:55 hodin, v obci Bavorov, ul. Na Drahách, okr. Strakonice, při dopravní nehodě osobního automobilu tovární značky Škoda Octavia [redacted], rz. [redacted] které havarovalo mimo komunikaci, převrátilo se na střechu vozidla do koryta řeky Blanice v prostoru nad jezem, přesrože byli přítomni na místě nehody, neposkytli potřebnou pomoc účastníkovi nehody, ml. [redacted] nar. [redacted] když z místa nehody utekli, kdy neprojevíli ani snahu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

přivolat potřebnou pomoc, přičemž ml. [REDAKCE] následně dne 2. 5. 2018 v Nemocnici v Českých Budějovicích zraněním, které utrpěl při dopravní nehodě dne 30. 4. 2018, podlehl,

tedy měli osobě, která byla v nebezpečí smrti, neposkytnout potřebnou pomoc, ač tak mohli učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného,

čímž měli spáchat provinění neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození

[REDAKCE] narozený [REDAKCE] bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] narozená [REDAKCE] bytem [REDAKCE]
[REDAKCE], narozená [REDAKCE] bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] narozený [REDAKCE] bytem [REDAKCE] a
[REDAKCE] narozený [REDAKCE] bytem [REDAKCE] a
[REDAKCE] narozená [REDAKCE] bytem [REDAKCE]

odkazují s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu neobsahuje tento rozsudek písemné odůvodnění zprošťujícího výroku, neboť se po jeho vyhlášení obžalovaní mladiství, jejich obhájkyň a státní zástupkyň vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrávají na písemném vyhotovení odůvodnění a obžalovaní mladiství prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojili pozůstalí po zemřelém [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že obžalovaní byli zproštěni obžaloby, odkázal soud poškozené s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojiteli, osvojenec,

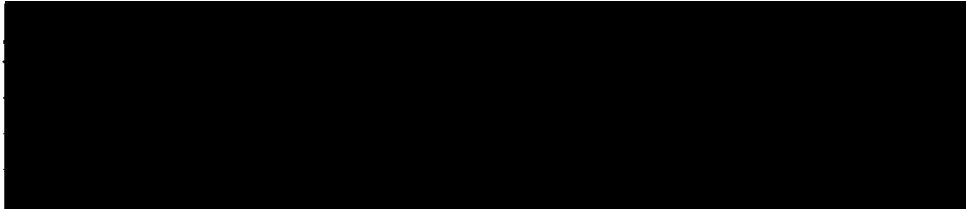
Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Strakonice 15. října 2020

Mgr. Roman Šustr v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

